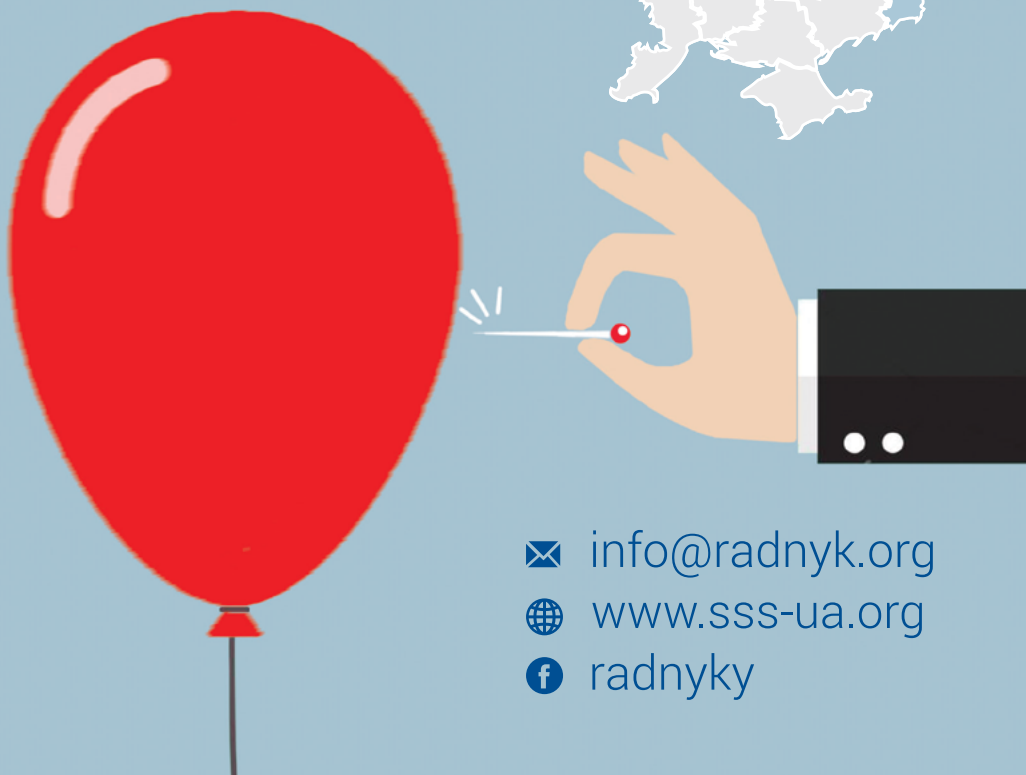
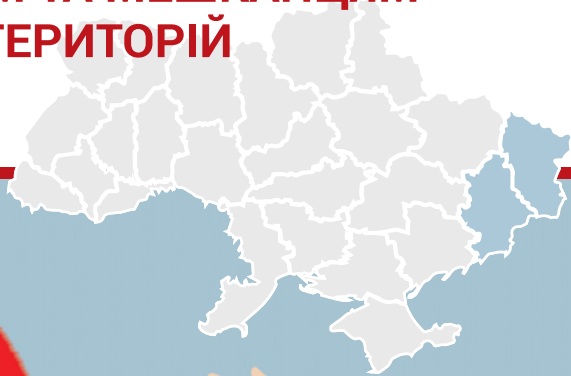

РОЗВІНЧУЄМО МІФИ ПРО ТЕ, ЧОМУ НЕ ПОТРІБНО ПЛАТИТИ ПЕНСІЮ ПЕРЕСЕЛЕНЦЯМ ТА МЕШКАНЦЯМ ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ

Пенсія – це майно громадянина. І залишається майном незалежно від того, мешкає громадянин у Києві чи в окупованому Донецьку.

Безпідставне втручання держави управо власності – це порушення як національного, так і міжнародного права.

Сьогодні в Україні близько 850 000 громадян незаконно позбавлені своєї пенсії. З них 150 000 громадян – це переселенці-пенсіонери, яким припинені виплати на підставі постанови КМУ № 365. Ще приблизно 700 000 пенсіонерів – громадян України, які залишилися на тимчасово окупованих територіях. Вони позбавлені права на пенсію та залишені фактично сам-на-сам із викликами окупації.

У зазначених прикладах позбавлення громадян власної пенсії – протиправне. Тим не менш, влада та суспільство виправдовують такі дії та наводять як аргументи наступні міфи.

МІФ 1-й

ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ

Адепти цього міфу стверджують, що сплачуючи пенсії переселенцям (без контролю місця проживання) та мешканцям непідконтрольних територій, держава буде фінансувати тероризм: пенсіонери будуть віддавати гроші бойовикам; пенсії будуть отримувати терористи; пенсії будуть витратитись на купівлю товарів у терористів.

Насправді розміри пенсій настільки незначні, що їх ледь вистачає на придбання найнеобхіднішого – їжі та ліків. Пенсіонери з окупованих територій купують товари переважно на підконтрольній Україні території, бо тут вони дешевші. Звинувачувати когось в тероризмі без наявності доказів – це наклеп. Робити це щодо сотень тисяч громадян за ознакою їх місця проживання – значить просто розпалювати ворожнечу.

Виплата пенсій мешканцям окупованих територій – це не фінансування тероризму, а поновлення конституційних прав громадян.

МІФ 2-й

ГРОШЕЙ І ТАК НЕ ВИСТАЧАЄ...

Невиплата пенсій сьогодні не знімає з держави обов'язку виплатити її в майбутньому. І державі така «економія» обійдеться у багато мільярдів гривень і втратою репутації. Вже зараз, за оцінками Пенсійного фонду України, борг держави перед пенсіонерами-ВПО та мешканцями окупованих територій сягає 64 млрд грн. За два останні роки видатки на судове мито за програмами ВПО пенсіонерам пенсійними справами становили понад 9 млн гривень. Із урахуванням того, що середня сума компенсації у випадку позитивного рішення Європейського суду прав з людини на користь пенсіонера може складати 8 500 євро або приблизно 277 тис. грн, сума цього боргу зростає в рази. Тобто ми не економимо, а лише нарощуємо борги.

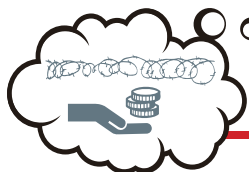
Невиплата пенсій – це не економія, а загроза для майбутнього всього суспільства.

МІФ 3-й ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ВИЗНАВ РІШЕННЯ НЕ ПЛАТИТИ ПЕНСІЇ «СЕПАРАТИСТАМ» ЗАКОННИМ

Прихильники цього міфу спираються на рішення Європейського суду з прав людини по справі Цезар та інші проти України (App. No. 73590/14, 73593/14, 73820/14, 4635/15, 5200/15, 5206/15, and 7289/15). Дійсно, тоді ЄСПЛ відмовив позивачам у задоволенні вимог, що стосувалися доступу до правосуддя. Однак в рішенні ЄСПЛ жодним чином не підтверджував, що невиплата пенсій мешканцям непідконтрольних територій є законною. Більше того, суд взагалі не аналізував, чи було законним обмеження майнових прав заявників.

Єдине, що ЄСПЛ вирішив: частина щодо порушення майнового права заявників у зв'язку з припиненням соціальних виплат є недопустимою до розгляду, оскільки заявниками не було вичерпано національні засоби судового захисту, що є умовою розгляду питання в Європейському суді з прав людини.

МІФ 4-й ВОНИ ВЖЕ ОТРИМУЮТЬ ПЕНСІЮ ВІД ОКУПАНТА

Якщо ми визнаємо гуманітарні виплати окупантів пенсією, то, по суті, визнаємо невизнані республіки державами. Різниця між пенсією та гуманітарною допомогою полягає у тому, що перша виникає, як результат правовідносин громадянина та держави, або юридичної особи, якій він сплачує пенсійні внески, а друга є різновидом благодійництва. Громадянин може отримувати гуманітарну допомогу, бо опинився у скруті, наприклад у зоні конфлікту. Так звана місцева влада надає гуманітарну допомогу літнім людям в окупації, бо сподіваються таким чином купити їх лояльність. Україна сплачує пенсії своїм громадянам, бо це передбачено Конституцією і є частиною суспільного договору у державі (громадяни сплачують пенсійні внески, держава виплачує пенсії).

Жодні виплати з рук терористів населенню окупованих територій не звільняють Україну від позитивних обов'язків перед своїми громадянами. Ще у справі ЄСПЛ Müller v. Austria (App. No. 5849/72) на той час Європейська комісія з прав людини встановила, що коли особа робить обов'язкові внески до пенсійного фонду, в неї виникає право власності на частку цього фонду. Отже, Україна зобов'язана платити пенсію тим, хто має на неї законне право, незважаючи на те, де і в яких умовах проживають ці люди.

Україна не визнає збройні угруповання окупаційної влади належними державними органами та не визнає їх діяльність у жодних її проявах.

Матеріал надруковано за підтримки програми «Радник з питань ВПО», яка здійснюється неурядовою організацією Stabilization Support Services завдяки фінансовій підтримці Посольства Великої Британії в рамках проекту «Подолання соціальних наслідків конфлікту на Донбасі та незаконної анексії Криму за допомогою державних структур в Україні та громадянського суспільства».

Погляди, висловлені в цій публікації, належать авторам і можуть не збігатися з офіційною позицією Уряду Великої Британії.

МІФ 5-й ВОНИ ВСІ ТАМ СЕПАРАТИСТИ І САМІ ЗАХОТИЛИ ВІДОКРЕМИТИСЯ ВІД НАС

Відсоток тих, хто дійсно підтримує окупаційну владу з псевдоідеологічних переконань дуже незначний, на жаль аналогічні переконання зустрічаються і у мешканців Києва. Так, мешканці Донбасу стали заручниками окупації. Варто пам'ятати, що на початок конфлікту не всі мали можливість виїхати з окупованих територій. Дехто зміг виїхати, але непідйомна вартість найманого житла змусила їх повернутися.

Таврування «сепаратистами» є упередженням, а позбавлення пенсій – створює зайвий привід для окупанта виправдовувати свої дії «захистом населення Донбасу».

МІФ 6-й НЕХАЙ РОСІЯ ПЛАТИТЬ

«Україна не несе відповідальності за незаконні дії Російської Федерації чи її окупаційної адміністрації на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях або за прийняті ними незаконні рішення». Ця та інші норми, виписані в законі про реінтеграцію Донбасу (№ 2268-VIII від 18.01.2018), наводяться на користь рішення не платити пенсії на окупованих територіях. Окупація території України агресором не знімає з самої України відповідальності за долю її громадян на окупованих територіях.

Відповідно до статті 55 Конвенції про захист цивільного населення під час війни (Женева, 12 серпня 1949 року): окупаційна держава зобов'язана за допомогою усіх наявних засобів забезпечувати населення продуктами харчування та медичним матеріалами, зокрема, постачати необхідні продукти харчування, медичні матеріали та інші припаси, якщо ресурсів окупованої території виявиться недостатньо. Згідно зі статтею 59, якщо все або частина населення окупованої території отримують недостатній обсяг постачань, окупаційна держава повинна погодитись

вжити заходів, спрямованих на надання підтримки цьому населенню і повинна сприяти реалізації цих заходів усіма наявними у неї засобами.

Ані у самій Женевській Конвенції, ані у жодному протоколі до неї ви не зможете знайти жодного пункту щодо пенсійного забезпечення населення окупаційною владою.

МІФ 7-й

НЕМАЄ ПОДАТКІВ – НЕМАЄ ПЕНСІЇ

Це справедливо, але тільки стосовно працюючих громадян. В Україні діє солідарна пенсійна система. Тобто працююча частина населення зі сплачених податків наповнює фонд для виплати пенсій. Тільки ця пенсія не зберігається на рахунках до того часу, поки платники податку досягнуть пенсійного віку, а розподіляється серед тих громадян, які вже вийшли на пенсію. Ті, хто працюють сьогодні, фінансують тих, хто працював у минулому. Мешканці окупованих територій, які сьогодні мають право на пенсію, заробили це право своєю минулою працею. Чи надходять з окупованих територій податки чи ні, на це право ніяк впливає. А ось ті, хто зараз працює на окупованій території, матимуть проблеми із нарахуванням пенсії у майбутньому.

Крім того, за нормами міжнародного права, кожна держава зобов'язана вживати всіх необхідних заходів для поступової реалізації права громадянина на соціальний захист. І наявність в державі збройного конфлікту чи дія надзвичайного стану не звільняють від цього зобов'язання. Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права передбачає право на соціальний захист. Комітет у Загальному коментарі 20 роз'яснив, що, «держави повинні гарантувати, що їхня політика та дії не є дискримінаційними та не зменшують доступу до допомоги на соціальне забезпечення, в тому числі на основі місця проживання чи походження її громадян».